

[Dohrmann.]

Sportsinteresse har man også undersøgt og konstateret, oven i købet med forbavelse, at sportsaktivitet falder med alderen. Det er uforvarsligt at smide penge ud til sådan nogle ting. Vi går imod, ligesom vi går imod alt andet pjat.

Grethe Philip (RV):

Det indlæg, vi netop har hørt, undrer mig ganske overordentlig meget. Det blev sagt, at en række af de undersøgelser, der var blevet foretaget, kun gav nogle resultater, som man kendte i forvejen. Det undrer mig så meget mere, som vi netop alle har fået mulighed for at erhverve en meget stor publikation: »Levevilkår i Danmark, statistisk oversigt 1976«, som giver et væld af og sammenstillinger af oplysninger, som vil være en uvurderlig hjælp i arbejdet for alle dem herinde, der netop vil sætte sig ind i disse problemer. Det er mig helt uforståeligt, at en repræsentant for fremskridtspartiet kan sige, at alle disse oplysninger kendes af almindelige mennesker i forvejen, og at det er et værdiløst arbejde, der er udført dér.

Tværtimod mener jeg, at man i socialforskningsinstituttet gang på gang har taget opgaver op, som er overordentlig relevante, og som har været af stor betydning til belysning af sociale og sociologiske problemer. Men det betyder naturligvis ikke, at der ikke er noget, der kan gøres endnu bedre. Derfor ser jeg med glæde, at der i dette forslag, som vi nu har til behandling, også ligger et forslag om, at der skal være et endnu tættere samarbejde end før imellem instituttet og administrationen, og jeg forstår, det gælder både den statslige og den kommunale administration. Vi har nok en gang imellem følt det sådan herinde, at der kom oplysninger frem fra undersøgelser, oplysninger, som var værdifulde, men som kom lige sent nok, fordi de først kom på et tidspunkt, hvor vi var igennem en lovgivning, og hvor det ville være vanskeligt at ændre i hvert fald omgående på lovgivningen, selv om de oplysninger, der var kommet frem, måske kunne indicere det.

Jeg håber på, at dette tættere samarbejde netop vil føre til, at instituttet går tidligt i gang med opgaver, der kan være en støtte for det kommende lovgivningsarbejde.

Med hensyn til forslaget om udvidelse af forskningsrådet og ændring af dets sammensætning kan jeg sige, at vi i det radikale venstre

kan give vores tilslutning til det. Der er dog et enkelt punkt, jeg gerne vil rejse her: vi ser, at man har ønsket en repræsentant både fra arbejdsgivere og fra lønmodtagere, og dér har man som så ofte før valgt at vælge en repræsentant fra LO. Jeg skal ikke på nogen måde gå imod, at man søger at få en repræsentant fra LO ind, men det er jo dog et spørgsmål, om man ikke desuden skulle have en repræsentant fra funktionærerne, altså eventuelt og formodentlig fra den store organisation FTF.

Til slut kan jeg blot tilslutte mig, hvad der tidligere er sagt med hensyn til udgifterne. Også jeg har noteret mig, at der udtrykkelig står, at forslaget medfører ingen merudgifter. Jeg forstår det sådan, at det er de øjeblikkelige virkninger af forslaget, der ikke medfører merudgifter, men jeg må i så fald også med denne lempelige fortolkning af formuleringen regne med, at den ændring af sammensætningen og af størrelsen af forskningsrådet ikke vil medføre nogen merudgifter.

Ebba Strange (SF):

Det er helt givet, at der er mindst lige så stort behov for et socialforskningsinstitut i 1976, som der var i 1958. Det lader til, at både når vi har økonomisk velstand med høj beskæftigelse, og når vi har økonomisk nedgang og stor arbejdsløshed, har vi under alle omstændigheder sociale problemer, som vi trænger til at få klarlagt. Vi trænger til at få klarlagt sammenhængen mellem de sociale problemer og de andre forhold i samfundet. Vi kender stadig væk ikke tilstrækkeligt til alle disse ting, og vi, der skal træffe de politiske beslutninger, bør kende sammenhængene. Derfor er det er nok nødvendigt, at vi nu stiller os selv spørgsmålet, om lov om socialforskningsinstituttet er, som den skal være, og det er selvfølgelig også baggrunden både for den betænkning, der nu foreligger om socialforskningsinstituttets fremtidige virksomhed, og for ændringerne i lovforslaget.

Jeg har læst betænkningen med stor interesse, og der er mange ting i den, der peger i samme retning som de tanker, SF har gjort sig om socialforskningsinstituttets fremtidige virksomhed. Hvis jeg skal sige det meget enkelt, har det, vi hidtil har fået, i meget høj grad været nogle meget interessante historiske redegørelser, der f. eks. er udmærket egnede til undervisningsbrug, men at vi nok har fået for